

Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1671

Decisio LIX. Meleuitana commendæ, 21. Maij 1655. Mandatum ad beneficia ex quibus eximatur à voto captandæ mortis. Collatio commendæ equitum Sancti Ioannis Hierosolymitani vtrum fieri possit extra ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

S V M M A R I V M.

- 1 Mandatum continens votum captandæ mortis, & collatio inde sequuta nullitate laborant.
- 2 Collatio post vacationis notitiam in personam nepotis prioris in religione Hierosolymitana est valida.
- 3 Prior potest conferre Beneficia extra conventum.
- 4 Qui prius nulliter contulit, non priuatur suo iure conferendi.
- 5 Votum captandæ mortis ex quibus circumstantiis excludatur.
- 6 Equites sunt immunes ab aperitione oris propter eorum nobilitatem.
- 7 Suspicio falsitatis & antidata excluditur in persona nobili.
- 8 Explicantur statuta Religionis Hierosolymitane volentia priores conferre commendas vacantes, diutaxat extra conventum in limitibus linguae.
- 9 Qui mortuus est Parisius dicitur mortuus intra confines linguae ubi prioratus continetur.
- 10 Attestatio magni magistri multum facit in negotiis ad religionem Hierosolymitanam spectantibus.

DECISIO LIX.

Domino Equiti Henrico Vallette Commendam controuersam iterum adiudicandam fore hodie censuit Rota coram Me, ex eodem decisionis præteritæ fundamento, quod se habilem, & à collatore capaci legitime prouisum fuisse probauerat, vt alias in his terminis firmavit Rota dec. 562. part. 5. recent.

Neque virgere visa fuit obiectio denuo reperita ex mandato procuræ à M. Priore ante vacationis aduentum eiusdem fauore Equitis expedito, quod dam implicitem votum captandæ mortis includit, subsecutam huius vigore mandati collationem consequenter irritat, atque annullat, per text. in cap. fin. de concess. prebend. & in cap. detestanda, eod. tit. lib. 6. Adducta enim obiectio destruitur ex collatione post vacationis notitiam successiue habita à M. Priore in persona Nepotis, quæ à DD. legitima reputatur in c. ult. de inre patron. ibiq. Hostien. num. 1. & 4. Anania num. 3. Marefcot. var. lib. 2. cap. 33. num. 21. Rota decif. 16. num. 3. infra med. vers. & ita de renunciat. in antiq. † licet eadem collatio extra Conuentum fuerit expedita, cum idemmet Prior non prohibeatur extra territorium voluntariæ iurisdictionis actum exercere, vt declarat Lotter. de re benef. lib. 2. q. 50. n. 81. Calder. conf. 2. n. 1. de offic. Vicar. & conf. 2. de elect. Rota in Treueren. Archidiaconatus 13. Iunij 1644. in §. quia cum eodem, coram R. P. D. meo Cerro. † Neque ex antecedenti collatione nullitati forsân obnoxia conferendi facultate priuatur à iure, iux. Text. in cap. 3. de concess. prebend. ibiq. Abbas num. 3. Ancharan. n. 1. Henric. de Boich. c. 2. num. 6. eod. tit.

Præterea literæ mandatum procuræ continentes, ipsismet Procuratoribus clausæ transmissæ fuerant, ac sub præcepto, ne ante aduentum vacationis aperirentur, quæ proinde ante aperitionem votum captandæ mortis præferre nequebant, dum interim nomen personæ ibidem contentæ, earumque tenor remanebat occultus, vt in terminis testamenti clausi probat Text. in §. fin. autem qui, Instit. de pupillar. substit. l. qui testamentum §. ult. ff. de testam. l. ubi §. ult. ff. de legar. 2. Rolan. conf. 6. num. 16. lib. 1. Rot. decif. 533. n. 19. part. 4. tom. 3. recent.

Hoc

2. Gonzal. glos. §. 4. num. 24. Mohedan. dec. 18. de caus. poss. & propr. Rota decif. 106. num. 6. part. 2. diuers. † indeque potuit illud contrahere, ac transfigere absque beneplacito Apostolico cum aliis solemnitatibus in Extrauag. Ambitiose de Ecclef. bon. non alien. requisitis, quia in his non intrat materia dictæ extrauag. vt tradunt Bald. in auth. hoc Ius porrectum num. 11. C. de Sacr. Ecclef. Rebuff. in tract. de alien. rer. Ecclef. num. 57. Paris. conf. 34. num. 19. & 25. lib. 4. Barbol. de potest. Episc. alleg. 75. num. 33. Martin. Andr. decif. 6. num. 3. Gabr. de pia caus. concl. 1. num. 1. 7. & 12.

6 Neque præsumpta qualitas laicalitatis excluditur ex eo, quod probetur in eo exerceri opera pietatis, ac illud habere locum pro Missa celebranda. Quia ad hunc effectum probandum esset, fuisse illud erectum auctoritate ordinarij, Abb. in cap. ad hoc num. 2. de relig. Dom. Bald. in d. authent. hoc Ius porrectum num. 11. C. de Sacros. Ecclef. Zabarell. conf. 13. num. 2. vers. contrarium est, & vers. 2. ad hoc. Dr. de pia caus. concl. 2. num. 1. cum seqq. Barbol. de Iur. Ecclef. lib. 2. cap. 11. sub num. 38. & num. 80. & seqq. Castill. decif. 2. num. 12. lib. 1. Rota in Mediolanen. bonorum 18. Martij 1648. §. Tandem non obstat, coram R. P. D. meo Bichio, & in Leopoliens. censurarum 27. Iannarij 1645. coram R. P. D. meo Cerro.

7 Minusque præsumere faciunt illud Ecclesiasticum Decreta Sac. Congregationis Concil. Trid. Interpretum, ex quibus declaratur Episcopum habere Ius visitandi huiusmodi Hospitalis, & ab eius Administratoribus rationem administrationis exigendi. Nam Episcopus quamuis ordinaria auctoritate visitare non possit Hospitalia laicalia, potest tamen id facere tanquam Sedis Apostolicæ delegatus, ita disponente Sacro Concilio Tridentino sess. 22. cap. 8. idemque tradit Cochier. de Iurisd. in exemption. part. 2. quest. 45. n. 77. & firmavit Rota decif. 30. num. 8. part. 2. recent. & propterea etiam ex forma eiusdem Concilij ratio administrationis reddi debet ipsi ordinario etiam de locis non Ecclesiasticis, sed tamen pijs, & opera pietatis exercentibus. Grat. d. sept. forens. cap. 395. per tot. & magis in terminis Federic. de Sen. conf. 111. num. 3. Rota in Leopoliens. administrationis Hospitalis 15. Maij 1645. coram R. P. D. meo Cerro, & in recent. decif. 33. n. 1. & 2. part. 2. recent. Quare ex huiusmodi actis qui bene se compatiuntur cum Hospitali laicali non valer inferri ad qualitatem Ecclesiasticam. Et ita vtraque Parte, &c.

R. P. D. VEROSPIO
Meleuitana commendæ,

Veneris 21. Maij 1655.

Ad cap. 132.

ARGVMENTVM.

Mandatum ad Beneficia ex quibus Meximatur à suspitione voti captandæ mortis Collatio commendæ Equitum S. Ioannis Hierosolymitani vtrum fieri possit extra limites prioratus ex constitutionibus dictæ Religionis. Quid dicendum sit de eo qui mortuus est in ciuitate Parisiensi.

- 6 Hoc verò præceptum fuisse fideliter expletum tacta Cruce testantur iidemmet Procuratores, qui virtute nobilitatis ingenitæ à delicto aperiitionis, exinde censentur immunes iux. gloss. in cap. illud 40. distin. & advertit. Bart. in l. 1. §. penult. ff. de re militar. Dec. conf. 175. num. 5. Burlatt. conf. 135. num. 31. Honded. conf. 33. num. 48. lib. 2. Menoch. conf. 378. n. 24. Grat. discept. forens. c. 625. n. 27. Boët. dec. 217. n. 9. † Necnon etiam ex altero transmissionis literarum de recenti, quod pariter excluditur ac penitus remouetur: tum ex inuicem simili tot nobilium personarum concursu in huius confectione falsitatis, vt advertit Aymon. conf. 75. num. 19. Surd. conf. 132. num. 25. Bec. conf. 78. n. 21. cum aliis latè deductis per Farinac. q. 113. num. 116. cum seqq. Tum etiam ex Instrumento ratificatæ collationis, seu iterum habitæ à Priore sub die 26. Ianuarij 1646. in quo bis recēsetur tenor epistolæ prohibentis aperiitionem ante vacationis aduentum, atque conscriptæ sub die 12. Februarij antecedentis anni, quæ perperam ex aduerso proinde supponitur de recenti conscripta, & consequenter laborare suspitione falsitatis, ac antidatæ, vt ponderauit Rota coram Seraph. decis. 879. numer. 3. & decis. 1221. num. 4. & 5.
- 8 Contruere quoque visa fuit altera obiectio deducta ex statuto 29. de Comen. deferente M. Priori collationem commendæ vacantis duntaxat extra conuentum in limitibus linguæ, de qua Prioratus existat, cum sub huiusmodi dispositione statuti præsens nequeat contineri vacatio, subsecuta per obitum Commendatarij, qui Parisiis occubuit, & consequenter extra limites Prioratus decessit: siquidem in seq. c. 30. antecedenti coherentè annexo regnum vniuersum, vbi consistunt Prioratus, pro eorundem confinibus assignatur; ad cuius proinde terminos dispositionis præcedentis, ac de collatione Commendarum disponentis, debet per necessesse referri sequentis cap. dispositio coherentè annexa, & per viam declarationis adiecta, quæ iuxta terminos declarati regulariter sumitur, iux. text. in l. heredes palam, §. si quid post factum, ff. de testamentis, not. Gloss. in cap. per tuas in verbo de nouo de donat. Dec. in l. edita n. 47. C. de eden. Rom. conf. 65. n. 3. vers. supradictis tamen. Rot. decis. 453. n. 2. part. 1. rec. Præsertim quia in fine c. 30. disponitur Commendatarios tunc in Conuentu decessisse, quoties occubuerint super mare, & extra limites Prioratui. Qui sanè Prioratus accipi debent distributivè ad effectum conferendi; provt ad eundem effectum debent accipi confinia linguæ in antecedenti capitulo recensita, atque confinia Prioratuum in sequenti declaratione expressa, vt huius scilicet respectu collationis inspicere debeat, an Commendatarius diem suum extremum clausit in Conuentu, vel extra terminos Prioratuum, hoc est totius Regni confines, iux. seq. declarationem statuti c. 30.
- 9 Dum itaque Commendatarius Parisiis, hoc est intra Regni fines occubuit, decessisse proinde censetur intra limites Prioratus, ac consequenter intra linguæ confines vbi Prioratus continetur, iux. Text. in l. si fines C. de eiusl. l. Patronus §. 1. & 2. ff. de legat. 3. Alex. conf. 54. in princ. lib. 3. Aymon. conf. 105. num. 1. Rom. conf. 5. numer. 1. propè finem. Rota in Romana Castri Orciani 18. Maij 1590. coram Orano, & decis. 683. num. 5. part. 1. & decis. 164. num. 20. cum seqq. part. 6. rec. cum aliis latè deductis per Gratian. cap. 657. num. 26.
- Cum maximè ex obseruantia id robur assumat ponderata in decisione præterita, quæ ex aliorum

depositione Testium ex aduerso deducta, dici nequit elisa; dum hi non recensendo casus particulares aliquem nequeunt gradum probationis constituere, iux. Text. in l. de quibus ff. de legib. & not. Bart. in l. 2. q. 27. in fin. C. quæ sit longa consuetudo. ibiq. Cyn. vers. sed quæro. Alex. conf. 45. num. 1. lib. 2. Rota in Casaraugustana fructuum 10. Iunij 1600. coram Corduba, & in decis. 264. n. 28. part. 6. recent. † in concursu præsertim attestationis Eminentiss. Magistri, aliorum Equitum depositiones habentis in contestem, & dispositioni statuti conformis, quæ debet proinde præferri ad Text. in l. ob carm. §. fin. in principio, vbi Bald. ff. de testam. not. Innoc. in cap. auditis, num. 4. vers. hinc colligunt de prescript. Butr. in cap. licet causam num. 46. de probat. Paris. conf. 88. num. 23. vol. 3. Ruin. conf. 12. num. 2. & 3. vol. 5. Gozad. conf. 79. num. 13. Boët. decis. 23. num. 95.

Et ita vtraque, &c.

R. P. D. ZARATE Mindonien. Parochialis,

Lunæ 3. Martij 1653.

Ad cap. 187. volum. 2. & de Pensionib. cap. 9.

ARGVMENTVM.

V Nito beneficio alicui Capitulo vni-
ne perpetua, cura habitualis animarum pertinet ad Capitulum, solum vero exercitiū curæ spectat ad Vicarium. Vnionem effectum fuisse sortitam, probatur ex possessione sequuta & congrua portione assignata Vicario, quamuis fructuum perceptio non sit ad hoc necessaria, stante autem dicta vnione non est locus concursus sed absque illo beneficium conferendum est ad nominationem Capituli. Et licet aliquando factus fuerit concursus, tamen hoc non nocet iuri nominandi spectanti ad Capitulum, etiam si fuisset datus Vicarius perpetuus, & vicaria ex temporali fuisset facta perpetua.

S V M M A R I V M.

- 1 Vnio probatur ex productione literarum Summi Pontificis.
- 2 Sumpsum bullæ probat iunctis adminiculis.
- 3 Bulla presumitur iustificata ex illius obseruantia per longissimum tempus.
- 4 Effectuario vnionis probatur ex adeptione possessionis.
- 5 Mandatum illius qui possessionem accepit probatur per coniecturas.
- 6 Canonicus pro suo capitulo ad illius utilitatem agere potest.
- 7 Possessio dicitur vacua per resignationem libere & sine conditione factam.
- 8 Data facultate capiendi possessionem propria auctoritate in literis vnionis non censetur ab eadem cessum, si executor aditus fuerit extrajudicialiter.
- 9 Effectuario presentationis probatur per adeptionem possessionis.

10 Permuta